

ת"פ 2231/01/17 - מדינת ישראל נגד נאסר הדמי, חמדי נבאלסי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2231-01-17 מדינת ישראל נ' הדמי ואח'
תיק חיצוני: 5358/2015

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
המאשימה מדינת ישראל ע"י עו"ד אור גבאי
נגד הנאשמים
1. נאסר הדמי ע"י עו"ד איאד חביבאללה
2. חמדי נבאלסי ע"י עו"ד שלומית סוסיד

החלטה

לפני בקשת נאשם מס' 2 לבטל את כתב האישום שהוגש נגדו.

האישום

נאשם מס' 1 הוא בעל חנות ונאשם מס' 2 שימש יועץ המס ומנהל החשבונות שלו.

על פי האישום, בין השנים 2012 ל-2014 רכש נאשם מס' 1 סחורה לחנותו אך דיווח על הקניות באיחור של שנה וכלל אותן בדו"חות של השנה העוקבת, בסיועו של נאשם מס' 2. בשל כך הועמדו שני הנאשמים לדין בעבירה של הכנת פנקסים כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס, עבירה על סעי' 220(4) לפקודת מס הכנסה.

לנאשם מס' 1 יוחסה גם עבירה של השמטת הכנסות מדו"ח, אשר אינה נוגעת לנאשם מס' 2.

עמדות הצדדים

ב"כ נאשם מס' 2 ביקשה לבטל את האישום, בטענה כי המעשים לא מקימים עבירה וגם אם כן, מדובר בזוטי דברים. בהקשר זה טענה, כי המאשימה לא הבהירה מה ההבדל בתוצאת המס בין דיווח על הקניות במועד לבין דיווח באיחור של שנה ולטעמה, הפגיעה הכרוכה בכך בקופה המדינה היא מינורית ואינה עולה על 1,000 ש"ח הנובעים מהפרשי רבית. כמו כן טענה, כי העמדת הנאשם לדין בנסיבות אלו נגועה בהפליה, שכן המדינה נמנעת ככלל מלהעמיד לדין נאשמים בנסיבות דומות.

המאשימה ביקשה לדחות את הבקשה. לעניין המשמעות של דחיית הדיווח על הקניות טענה, כי הדבר נועד להסתיר את מכירת הסחורה אשר נקנתה ולא דווחה וכך להשמיט הכנסות, וכן הפנתה לחובה הכללית שבניהול ספרי חשבונות מלאים ומדויקים.

לעניין טענת האכיפה הבררנית הפנתה המאשימה למקרים שונים בהם הועמדו לדין רואי חשבון ומנהלי חשבונות בשל

אופן ניהול ספרי החשבונות של לקוחותיהם.

דין והכרעה

חובתו של עוסק היא לנהל ספרים המשקפים באופן מדויק את הכנסותיו ואת הוצאותיו. רישום מדויק ודיווח בזמן הם חובתו הראשונה של כל עוסק ומהווים את הבסיס לגביית מס אמת. ר' למשל רע"פ 3857/13, יצחקיאן נ' מדינת ישראל ורע"פ 3137/04, שלום חג' נ' מדינת ישראל. אמנם לכאורה המנעות מדיווח על קניית מלאי עסקי מגדילה את הכנסתו החייבת של נישום, ובכך גוררת חבות מס גבוהה יותר, אך יש טעם בטענת ב"כ המאשימה, כי הדבר יכול גם לאפשר העלמתן של הכנסות הנובעות ממכירת הסחורה שקנייתה לא דווחה - ובאופן זה להקטין את ההכנסה החייבת של העוסק ולהתחמק מתשלום מס.

אכן, החובה לנהל ספרים נופלת על העוסק, אך על פי עובדות האישום, מיוחס לנאשם מס' 2 כי פעל על מנת לסייע לנאשם מס' 1 במעשיו, ועל כן קמה גם לו חבות. ודווקא על מי שמקצועו הוא ניהול ספרים רובצת חובה מוגברת להקפיד לנהל ספרים ולא לסייע ללקוחותיו לעבור על החוק. משכך, ככל שלכאורה נכשל מנהל חשבונות בעבירה מטריאלית הנוגעת ללב מקצועו, אין הדבר מהווה זוטי דברים.

ובאשר לטענה של אכיפה בררנית: ב"כ המאשימה הציג מספר דוגמאות למקרים בהם הועמדו לדין רואי חשבון ומנהלי חשבונות בשל ביצוע עבירות הנוגעות לניהול ספרי חשבונות של לקוחותיהם. משכך, הטענה לא בוססה מהבחינה העובדתית, ועל כן דינה להדחות.

מעבר לכך, לא נטען, וממילא לא הוכח, כי נאשם מס' 2 הסתמך על מדיניות אכיפה לפיה אין מעמידים לדין מנהל חשבונות בשל אופן ניהול ספרים (השווה ע"פ 6328/12, פולדי פרץ נ' מדינת ישראל). משכך, גם לו היה מדובר בהעמדה לדין החורגת מהשגרה, לא היה בכך כדי לסייע לנאשם מס' 2 שכן העמדתו לדין לא פגעה בו באופן שחורג מהפגיעה הכללית הנגרמת לכל אדם אשר מוגש נגדו כתב אישום, וההליך המתנהל נגדו אינו פוגע בתחושת הצדק או נגוע בהתנהלות פסולה של המאשימה.

סיכום

דוחה הבקשה לביטול האישום.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ח, 25 ינואר 2018, בהעדר
הצדדים.